Doğan Kardeş

Sayı : 72 | 11 Mart 1968, Pazartesi | Fiatı : 50 Kuruş

ATEŞTOP UZAYDA SAVAŞ

9 STİF ZODYAK VE ARKADAŞLARI SAVAŞTA VOLKANO'LULARA ESİR DÜŞMÜŞLERDİ. ÜÇ ARKADAŞ SICAKTAN BAYILIR GİBİ YAPARAK ONLARI ALDATTILAR VE KENDİLERİNİ ATEŞTOP'A ATTILAR.

ÇABUK VENÜS İKİ FÜZE FIRLAT. MAĞARA HAVAYA UÇSUN !..

MAĞARANIN TAVANINA ATILAN İKİ FÜZE KAYALARI ALEVLER İÇİNDE PARÇALADI...

VOLKANO'LULAR AYILDILARSA DA İŞ İŞDEN GEÇMİŞTİ.

YAKALAYIN ŞUNLARI!.. KAÇIYORLAR ÇABUK. YAKALAYIN !..

ATEŞTOP, FÜZELERİN AÇTIĞI YOLDAN FIRLARKEN VOLKANO'LULAR ÇIRPINIYORLARDI...

GEÇ KALMIŞLARDI.

KAÇIRDIK.. ŞİMDİ YAPACAĞIMIZ ŞEY BUNLARIN STİRAKS'LILARLA BİRLEŞMELERİNİ ÖNLEMEKTİR !..

HEMEN BİR RAMPA UZANDI. ÜZERİNDEN BİR ZIRHLI UZAYA FIRLADI...

ATEŞTOP UZAKLAŞIRKEN VOLKANO'LULARIN KOCA UZAY GEMİSİ DE ONUN PEŞİNE DÜŞTÜ...

bakunin

(Devamı son sayfada)

YAPI ve KREDİ
BANKASI
**Bu yıl
tasarruf mevduatı
sahiplerine
en az**

**9
MİLYON
LİRA**

**tutarında ikramiyeler
sunacaktır.**

BU KARDEŞİN İKRAMİYELİ AİLE CÜZDANI VAR MI ?

Küçük yaşta biriktirilen para bir mutlu geleceğin ilk adımıdır.

Para biriktirmek için en güzel yol Yapı ve Kredi Bankası İkramiyeli Aile Cüzdanıdır.

YAPI ve KREDİ BANKASI

Daima en iyi hizmet

(MORAN - 147) — 77

M 903

Doğan Kardeş
ÇOCUK DERGİSİ

Pazartesi günleri çıkar
HAFTALIK ÇOCUK DERGİSİ

11 Mart 1968
Fiatı: 50 Kuruş
Yıl: 22 Cilt: 3
Sayı: 634-72

Sahibi :
KÂZIM TAŞKENT

Yazı İşleri Müdürü:
YAVUZ HERKMEN

ADRES VE TELEFON NO. LARI

Yazı İşleri: Divanyolu, Klod Farer Cad. No. 5 - İstanbul ✶ Doğan Kardeş P. K. 1146 - İst. ✶ Yazı İşleri ve Abone Telefon: 27 34 54 - 55 - 56 ✶ Muhasebe Tel. : 22 00 24

ABONE ŞARTLARI

Yıllık: 25 TL. ✶ Altı aylık: 12,5 TL. ✶ Yurt dışı yıllık: 38 TL. ✶ Yurt dışı altı aylık: 19 TL. ✶ Adres değişikliği için 50 kuruşluk posta pulu gönderilmelidir ✶ Yapı ve Kredi Bankası'nın bütün şube ve ajanslarından abone kaydolunabilir.

İLÂN TARİFESİ

(Siyah Beyaz)

Tam sayfa	1500 TL.
3/4 sayfa	1100 TL.
1/2 sayfa	900 TL.
1/3 sayfa	600 TL.
1/4 sayfa	500 TL.

Renk ilâveleri özel tarifeye tabidir.

BASILDIĞI YER

Doğan Kardeş Matbaacılık Sanayii A. Ş. Basımevi - Divanyolu, Klod Farer Cad. No. 5 - İstanbul

Doğan Kardeş Dergisi ve kitapları YAPI ve KREDİ BANKASI'nın kültür hizmetlerinden biridir.

BAYRAM ÖĞÜTLERİ

CÖMERDİN DALI CENNETTE

Yazan :
EFLÂTUN CEM GÜNEY

Peygamberimiz şöyle buyuruyor:

«Cömertlik, bir ağaçtır; kökleri vardır Cennette, yükselir durur dağ gibi, dalları vardır üstümüzde, yeşerir gider bağ gibi... Kim bir dalına tutunabilirse, ne mutlu, o dal, o insanı Cennet bahçelerine götürür.

Cimrilik de bir ağaçtır ama, Cehennem ağaçlarından bir ağaç; onun da dalları üstümüze doğru sarkıp geliyor. Kim bir dalına yapışırsa, Allah korusun, o dal, o adamı ta Cehennemin dibine indirir...»

Demek, cömerdin dalı Cennette, cimrinin dalı cehennemde. Bunu böyle buyuran adı güzel Muhammed, bir güne bir gün Cennet ağacının dalını elinden bırakmadı. Evi açık, eli açık, gönlü açıktı. Varını, yoğunu esirgemez; yetim görürse yedirir, yoksul görürse giydirir, her düşen başı kaldırırdı. Daha da kim ne isterse, umut isteyenlere umut, teselli isteyenlere teselli verir, herkesin derdine derman olurdu. İlle, yıkılan yuvaları yeniden yapar; sönen ocakları yeniden yakar, gene de kim ne istiyor diye gözlerinin içine bakardı. Bizim dinimiz, cömertliği iman yapanların dinidir.

★

Atalarımız da bu hayırlı yolda yürümüş; sade el açanlara el uzatmakla kalmamış; kimin ne muradı varsa karınca, kaderince yerine getirmiştir. Hele, varlıklı olanlar, varını, yoğunu köyüne, kentine adamış; köprüler yaptırmış, geçilsin diye..... Çeşmeler yaptırmış, içilsin diye... Daha da yol mu dedin, yol; okul mu dedin, okul; mescit mi dedin, mescit; saymakla, sıralamakla bitmez ki bunlar... Bu şirin Türk yurdu, baştan başa dede yadigârlarıyla dolu. Biz de elimiz erdiği, gücümüz yettiği kadar bu yolu tutalım, bu yolu... Elimizde olmazsa, dilimizde olsun, dil de gönül alır, Kâbe yapar. Bizim yurdumuz birbirine yardım edenlerin yurdudur...

Başınızı ağrıtmazsam, bir çift sözüm daha var: Gerçekten veren el, alan elden hayırlıdır ama, verilecek yere verilirse, yoksa, ekmek ilden, su gölden geçinenlere değil...

Gerçekten, niceleri vardır. Taşı sıksalar, suyunu çıkarırlar ama, ne bir yola koşulur, ne bir işin kolundan tutarlar, El demez, ar demez, ekmeğimiz, aşımız var demez; gelip geçenlere avuç açarlar... Başkalarının sırtından geçinen bu dilenci yapılı adamlara el uzatmak, bir cömertlik sayılmaz. Duymuşsunuz ya, bir köşeye mendil serenlerden çoğunun, bir köyü satın alacak kadar paraları varmış... Böylelerine uzanacak el, Cennetin kapısını değil, dilenciliğin kapısını açar, ta ardına kadar! İyisi mi, verilecek birini, verilecek yerini bulamazsanız, KIZILAY'a verin, ÇOCUK ESİRGEME KURUMU'na verin, TÜRK HAVA KURUMU'na verin, YARDIM SEVENLER'e verin, kendi köyünüzdeki, mahallenizdeki hayır işlerine, hayır yollarına verin. Bu yollar sizi, kalbinize göre, niyet ettiğiniz yere götürür. Allah da bereketini verir kesenize...

BAYRAMINIZ KUTLU OLSUN!

Doğan Kardeş

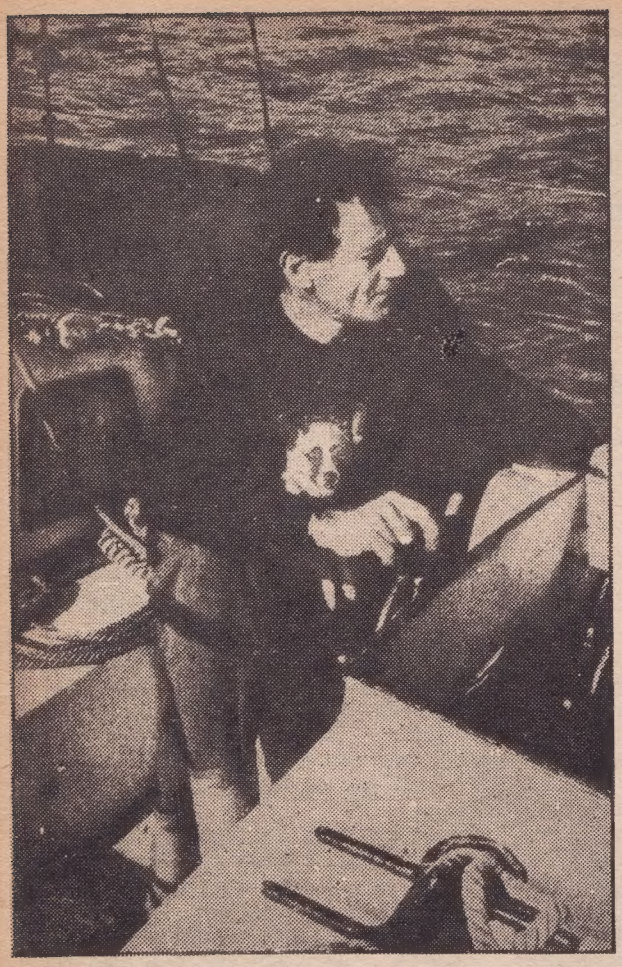

Bernard Moitessier, köpeği Yuki ile dümende.

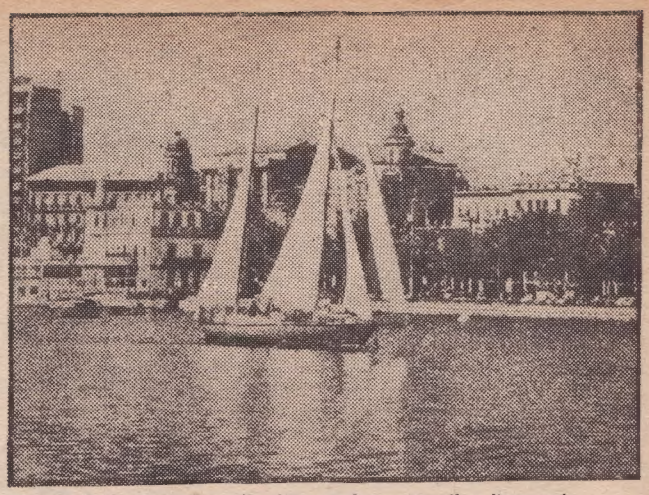

Moitessier'lerin yelkenlisi «Joshua» Marsilya limanında

BİR YELKENLİ İLE 14.216 MİL!

Bernard Moitessier adını taşıyan, otuz beş yaşındaki bir Fransız, bugüne kadar bir küçük yatla ve hiçbir yere uğramaksızın yapılan en uzun deniz yolculuğunu gerçekleştirmiş bulunuyor. Gözüpek serüvenci, 14.216 mil tutan bu çok tehlikeli ve bir o kadar zevkli yolculuğuna Marsilya'dan çıkıyor, Cebelütarık Boğazı'ndan Atlas Okyanusu'na geçiyor, Atlas Okyanusu'nu aştıktan sonra Panama Kanalı yoluyla Pasif Okyanusu'na ulaşıyor ve Tahiti Adaları'nın çevresinden dolaşarak Horn Burnu'nu döndükten sonra, tekrar Atlas Okyanusu'nu katederek çıkış yerine varıyor!.. Dahası var: Güney denizlerinin bu yaman kurduna, yolculuğu boyunca karısı ve sevgili köpeği Yuki de katılıyorlar...

Bernard Moitessier, bu yolculuğunu bakın, nasıl anlatıyor:

— «Deniz yolculuklarına pek erken başladım. Yirmi bir yaşımdayken, Koşinşin'den Kamboçya'ya pirinç nakliyordum. Sonra küçük bir yelkenliyle, hiçbir yere uğramadan, seksen beş gün süren bir yolculuk yaptım. O arada denizle ilgili pek çok serüven romanı okumayı da ihmal etmiyordum. Fakat, benim hayatımın yolculuğu diyebileceğim bu son maceramı öteden beri hayal ederdim. Bu işi evlenir evlenmez gerçekleştirmeyi kafama koydum. Tasarımı eşime açtığım zaman onun sevinci ve heyecanı da büyük oldu.»

«14.216 mil süren bu uzun yolculuk zaman zaman yorucu ve korkulu olmasına rağmen ikimiz için de çok eğlenceli geçti diyebilirim. Tabii, denizi sevmiyenler, bu sözlerimin anlamını kavrayamazlar.»

«Yemek meselesine gelince; yanımıza bol miktarda zeytin ve patates almıştık. Bununla beraber asıl yiyeceğimizi balıklar teşkil etti. Özellikle geceleri, teknemizin içine birkaç tane uçan balık düşüyordu. Kanarya Adaları civarında epeyce ton balığı yakaladık. Galapagos Adaları'nda yeşil ve kırmızı cinsinden bir hayli ıstakoz yedik. Zaman zaman pek iri olmayan köpek balıklarına da rastlıyorduk, ama, kauçuk yüzgeçler taşıdığımız için olacak bize hiç yaklaşmıyorlardı.»

«Az kalsın unutuyordum... Size yatımız hakkında da biraz bilgi vereyim: Adı 'Joshua'. 13 tonluk, 12 m. boyunda, 3,5 m. genişliğinde ve teknesi çelikten. Malzeme olarak da yanımızda fazla bir şey yoktu. Benim bir cep saatim, bir pilli radyomuz, yırtılan yelkenleri dikmeye mahsus bir küçük dikiş makinesi. Bunun dışında, yağmur suyundan içecek su elde etmek üzere iki plâstik damlalığımız, o kadar...»

«Böyle bir tekne ve bu kadarcık malzemeyle Okyanus yolculuğuna çıkmak çılgınlık diyeceksiniz. E, size bir par-

Bernard Moitessier, kızgın güneş altında yelken kullanırken

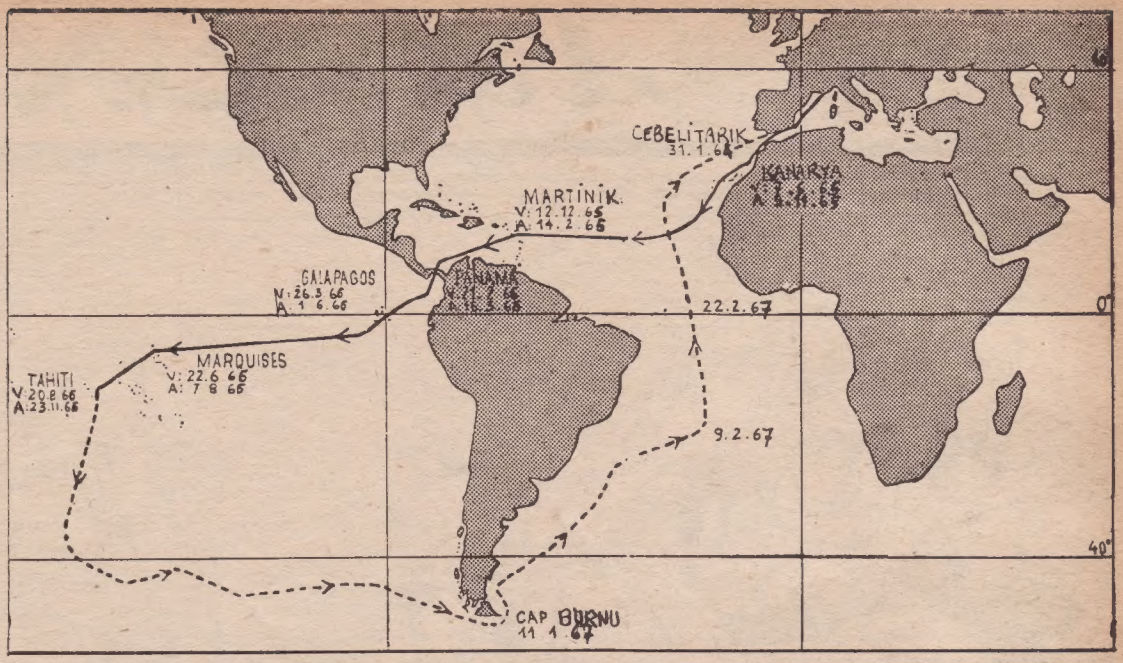

Moitessier'lerin yelkenli gemiyle yaptıkları uzun yolculukta takip ettikleri rotayı gösteren harta. Tarihler bazı mevkilere varış ve kalkışlarını belirtiyor.

ça hak vermemek elimde değil. Özellikle Horn Burnu'nu dolaşırken ölümle birkaç kere burun buruna geldik. Karşılaştığımız bütün tehlikelerin yanısıra, çok zevkli günler de yaşadık, size burada tarif edemiyeceğim kadar çekici manzaralarla gözgöze geldik. Hele o Tuamotu'da gördüğümüz çok renkli mercanlar!.. Sonra o, elmas pırıltısını gölgede bırakan alizelerin meydana getirdiği ebemkuşakları.. Okyanuslarda gurub bile başkadır. Batan güneş, üzerinde kırmızı değil, yeşil bir ışık şeridi bırakarak kaybolur...»

«Gidiş yolculuğumuz Marsilya'dan Tahiti'ye kadar bir yıl sürdü. Çünkü gidişte, bazı yerlerde eğlendik. Ama, dönüşümüzü, Tahiti'den Horn Burnu'nu dolaşarak hiçbir yere uğramadan İspanya'ya gelmek şartiyle, tam 126 günde tamamladık. Bundan böyle bütün emelimiz, aynı şekilde dünyayı çepçevre dolaşmak... Hem de denizden hiç, ama hiç ayrılmaksızın...»

Moitessier, Galapagos adalarından Barrington da bir fokla şakalaşıyor.

1968'in İLK SÜRPRİZ SAYFASI :

Sevgili kardeşler;

Yılbaşı sayımızda sizlere, 1968 içinde sürpriz sayfalar düzenleyeceğimizden söz etmiştik. İşte bunların ilki, «BU HAFTA DOĞAN KARDEŞLER» başlığı taşıyor... «BU HAFTA DOĞAN KARDEŞLER» adıyla yayımlayacağımız bu sayfada, hangi hafta içinde doğmuşsanız, o hafta çıkacak sayımızda kendi resminizi bulacaksınız. Böylece bütün kardeşlerimiz birbirlerini çok daha yakından tanımış olacaklar.

«BU HAFTA DOĞAN KARDEŞLER» sayfamıza girebilmek için:

1 — İki adet vesikalık fotoğraf çektirin.

2 — Bir kâğıda adınızı, soyadınızı, okulunuzu, doğum yerinizi, doğduğunuz tarihi (yıl, ay ve gün olarak) yazın ve hemen şu adrese gönderin:

DOĞAN KARDEŞ DERGİSİ
«Bu Hafta Doğanlar» Köşesi. Divanyolu, Klodfarer Cad. No. 5 - İSTANBUL

AKDENİZ

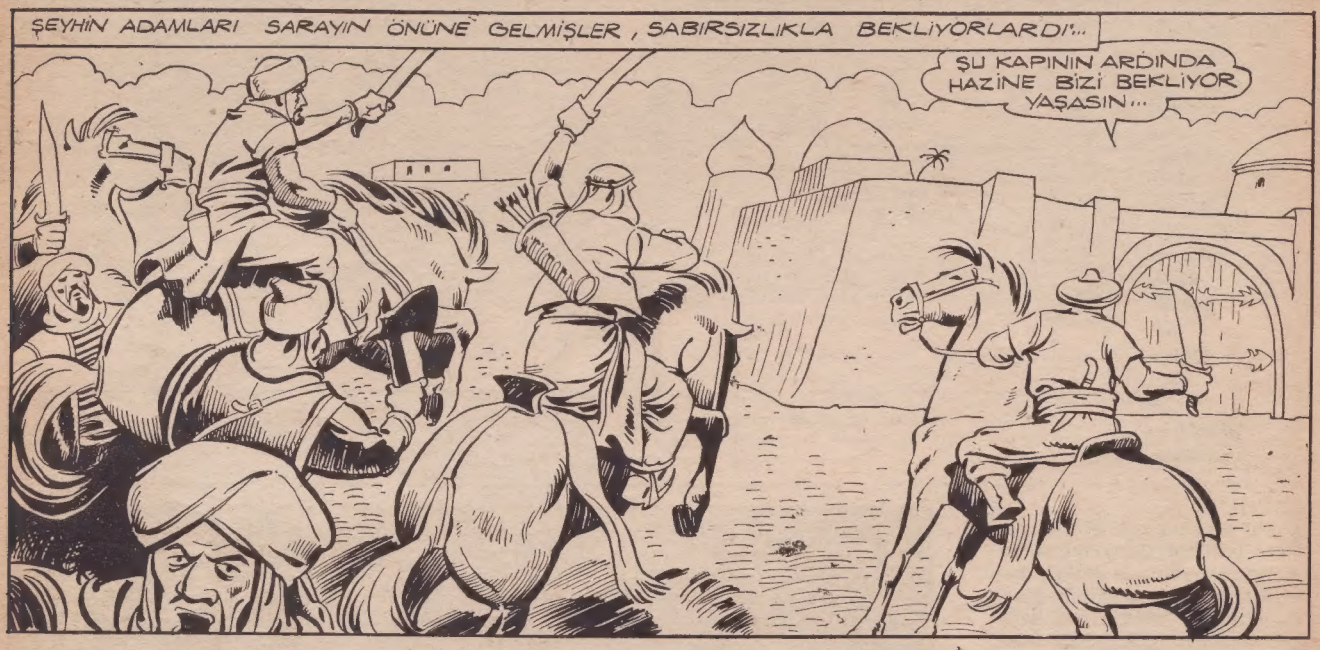
ŞEYHİN ADAMLARI SARAYIN ÖNÜNE GELMİŞLER, SABIRSIZLIKLA BEKLİYORLARDI...
ŞU KAPININ ARDINDA HAZİNE BİZİ BEKLİYOR YAŞASIN...

ALİ, NE YAPIP EDİP ŞU KAPIYI AÇMAMIZ LÂZIM... HER ŞEY BUNA BAĞLI...
SEN O İŞİ BANA BIRAK REİS!

KÖLE ALİNİN NİYETİNİ SEZEN ASKERLER, ONU MIZRAK YAĞMURUNA TUTTULAR...

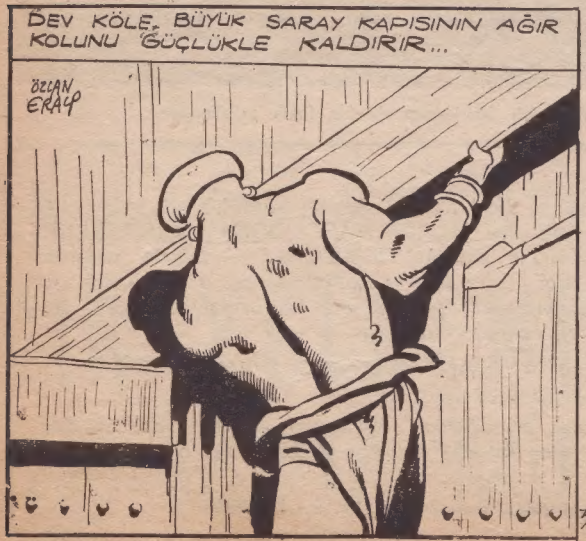
DEV KÖLE, BÜYÜK SARAY KAPISININ AĞIR KOLUNU GÜÇLÜKLE KALDIRIR...
ÖZCAN ERALP

HAZİNE HIRSI İLE GÖZLERİ DÖNMÜŞ OLAN HAYDUT SÜRÜSÜ AÇILAN KAPIYA DELİLER GİBİ SALDIRDI...

ŞAHİN

20 ŞAHİN REİS, LAZ EFE VE KARA HASAN TRABLUS'TA İDAREYİ ELE GEÇİREN EL MEHDİ'Yİ ORTADAN KALDIRMAK İÇİN ÇALIŞMAKTADIRLAR. ŞAHİN REİS MEHDİ'NİN ADAMI ABDULLAH'IN HAYATINI BAĞIŞLAYINCA O DA ONLARA KATILIR. ARTIK MEHDİ'Yİ ALTETMENİN ZAMANI GELMİŞTİR.

GERİ DÖNÜYORMUŞ!..

İki akıl hastası bisikletle gidiyorlarmış. Aniden biri durup inmiş ve bisikletinin lâstiklerini sökmeye başlamış. Arkadaşının bu hareketinin manâsını anlamayan diğeri ne yaptığını sormuş.

— «Görmüyor musun? Lâstikleri çıkarıyorum. Yerdeki şu taşlar patlatabilir. Maden daha dayanıklıdır.»

Bunun üzerine öteki akıl hastası da bisikletinden inmiş. Selesini sökmüş, gidonunu sökmüş. Seleyi gidonun, gidonu selenin yerine takmış.

— «Pekiyi, sen ne yapıyorsun?»

— «Ben geri dönüyorum, senin gibi bir kaçıkla seyahat edilir mi hiç?..»

ELEKTRİK SİGORTASI NİÇİN ATAR?

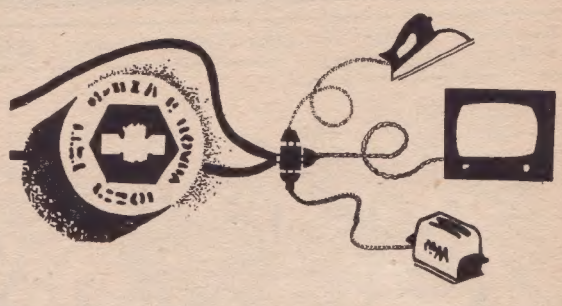

Hepimizin başına gelmiş olaylardan biridir. Evimizdeki elektrik ütüsü doğru dürüst çalışmıyor veya bir ampul iyi yanmıyordur. Bir de bakarız ki, ışıklar sönmüş, karanlıkta kalmışız. «Aa, sigorta attı!» deriz.

«Bu «sigorta» dediğimiz şey, zaman zaman bizi pek kızdırır, ama, doğrusunu söylemek gerekirse çok yararlı bir düzendir. Çünkü, evimizin elektrik tesisatında bir bozukluk meydana gelince bütün teller kızar ve yangın tehlikesi başgösterir. İşte sigorta, böyle bir tehlikeye karşı elektrik akımını keser.

Sigortayı açıp bakarsanız içinde, ince bir tel parçası görürsünüz. Elektrik arıza yaptıktan sonra bu tel ikiye bölünür ve akım durmuş olur. O zamana kadar evin diğer bölümlerinde dolaşan akımın bir zararı yoktur.

Evimizin içinde birçok elektrik cihazı çalıştırır ve bütün lâmbaları birden yakarsak, teller bu kadar akımı kaldırmaz, çok fazla ısınır. Bu da sigortayı attıran sebeplerden biridir.

7 YANLIŞ

2. RESİMDEKİ DEĞİŞİKLİKLER: 1) Perdenin etek çizgisi değişik. 2) Duvardaki resimde görülen adamın burnu farklı. 3) Traş olan adamın sağ kol pilisi değişik ve (4) örtü sol elinin üstünü daha fazla kapatmış. 5) Berberin sol kolunun duruşu değişik. 6) Gazete okuyan adamın küçük parmağı yok olmuş. 7) Sağda, duvara asılı resim daha büyük.

KAPTAN ve çocukları EDİ ile BÜDÜ

by R. Dirks

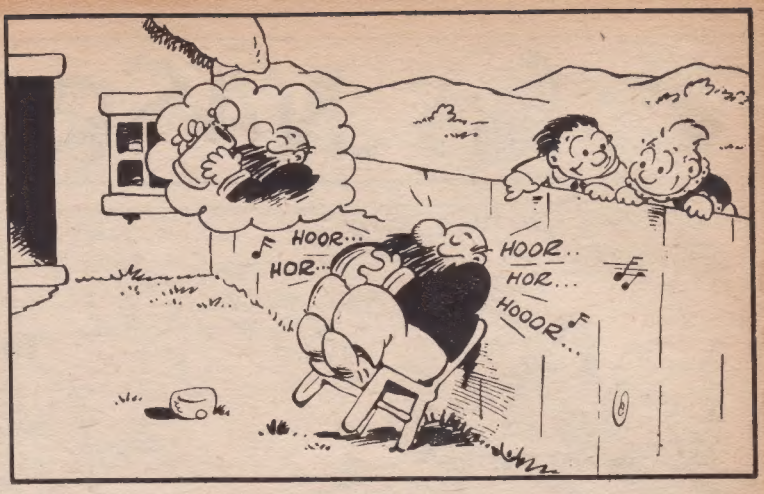

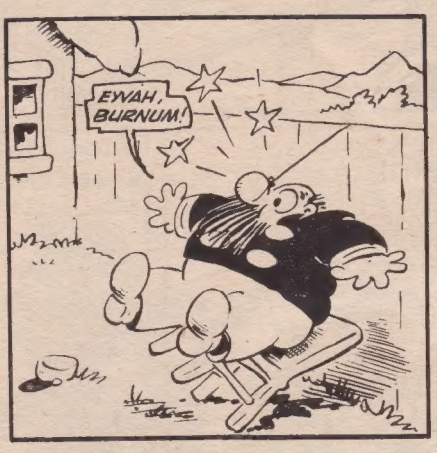

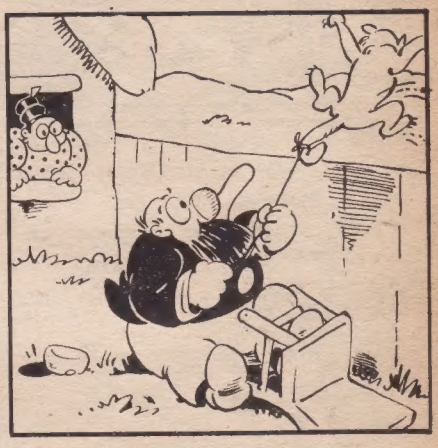

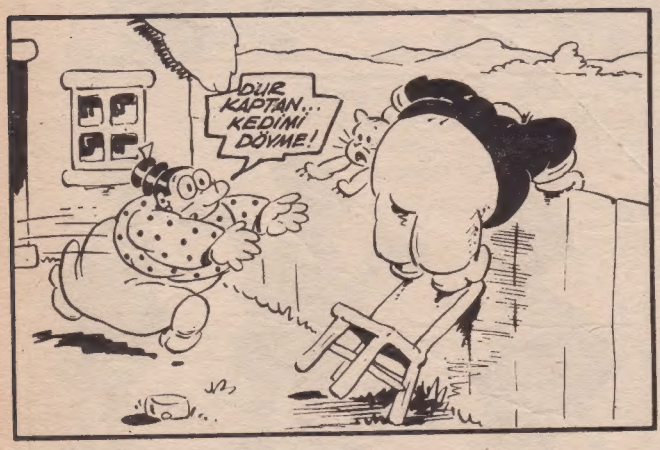

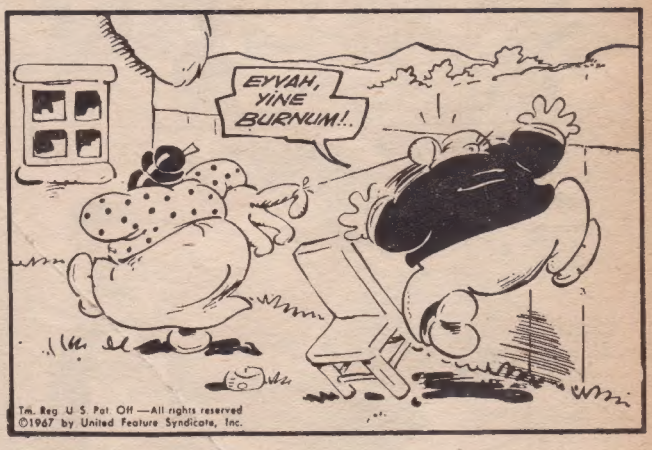

Tm. Reg. U. S. Pat. Off.—All rights reserved
©1967 by United Feature Syndicate, Inc.

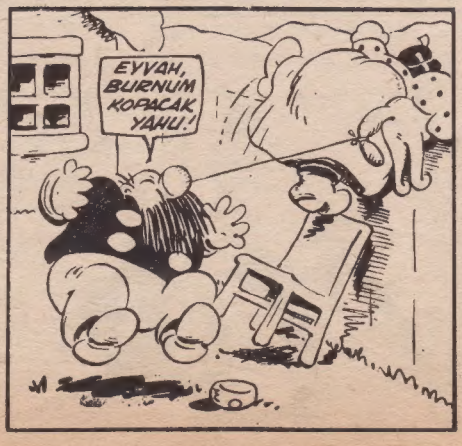

NASREDDİN

BAK HOCA GELİYOR, BAK, YOKSA YEDİ Mİ DAYAK,
HOCANIN HALİ KIYAK, NE EL TUTUYOR, NE AYAK..
20

ACIYIN EY AHALİ, OLDU BANA OLANLAR. BENİM DÜŞTÜĞÜM HALİ, BAŞINDAN GEÇEN ANLAR.

BİTTİM, ÖLDÜM BU SABAH, AH CÜBBEMİN KOLU AAHH.. YARA, BERE İÇİNDE.. BİRAZ YARDIM EDİN DE, ŞU CÜBBECİĞİ TUTUN..
İSKEMLEYE OTURTUN..

HOCA DOĞRUYU SÖYLE, BUNU KİM YIRTTI BÖYLE?

CEVAP BEKLEME BENDEN, ON AYAK MERDİVENDEN. CÜBBEM AŞAĞI DÜŞTÜ, HERKES BAŞINA ÜŞTÜ..

BAK CÜBBE DİYOR GENE, VARSIN DÜŞSÜN SANA NE? PARÇALANDIYSA EĞER, BİR TERZİ ONU DİKER..

OLMAZ BU KADAR SAÇMA, HEP CÜBBEDEN LÂF AÇMA..
39

BU DÜNYADA NE KADAR, ANLAYIŞSIZ ADAM VAR. SEN CÜBBEME ET YARDIM, MERDİVENDEN DÜŞERKEN, İÇİNDE BEN DE VARDIM...

HOCA

Yazan : NECDET RÜŞTÜ EFE
Çizen : SEDAT ALKAN

Jim'le Dirk, tungaların yolundan değil de, doğrudan doğruya tepeden iple indiler.

— 20 —

BATIK GEMİNİN ESRARI

Yazan : **FRANK CRİSP**

Beyaz mercandan bir kaidenin üstünde dev bir kaya blokuna oyulmuş muazzam bir insan büstü duruyordu! Bu eski Katalonga'lıların tanrısını temsil ediyordu...

Bir saat kadar süreyle Dirk, gözlerinde dürbünü, Taratara'nın zirvesini seyretti. Etraf derin bir sessizlik içindeydi. Kızgın güneşin altında kayalar, eriyecekmiş gibi geliyordu insana,

— «Sanıyorum önümüzde hiçbir tehlike yok. Artık kasayı kolayca ele geçirebiliriz. Tek yapılacak iş, batık gemiye inmek...» diye söylendi Dirk.

Gemiyi son demirlendiği yere yanaştırdılar. Bir saat sonra Dirk ile Jim, batık geminin güvertesindeydiler. El yordımıyla kaptan kamarasını buldular. Burası biraz daha aydınlıktı. Ansızın, dipteki komodinin üzerinde duran küçük bir kasa ilişti gözlerine... Büyük bir heyecan içinde, hızla o tarafa yöneldiler. Fakat, delikanlıların sevinci uzun sürmedi. Zira kasanın kapağı sökülmüştü ve içi bomboştu!

Büyük bir umut kırıklığı içinde küpeşteyi aştılar. Dirk yukarıya telefon etti:

— «İpleri serbest bırakın, biraz bu civarı dolaşacağız.»

Şu anda bir deniz vadisinin ağzında bulunuyorlardı. Sert çakıllardan bir zemin üzerinde bir hayli yürüdükten sonra, kayalıklarla çevrili bir geçide vardılar. Yüzeye doğru bir hayli yükselmiş olmalılar ki, başlarının üzerindeki su kitlesi gümüş gibi parlıyordu. Bir süre daha yürüdükten sonra, kocaman ve kapkara bir lekeyle burun buruna geldiler. Bu, bir deniz mağarasıydı. Dirk Jim'e dönerek:

— «Taratara'ya giden yol bu olsa gerek» diye işaret etti. Hiç duraksamadan içeri daldılar. Dirk önde, Jim arkada ilerliyorlardı. Nihayet Dirk, ayaklarının altında kumsalı hissetti. Taratara'nın sahiline çıkmıştı. Peşinden de Jim yetişti. Hemen oracıkta dalgıç elbiselerini çıkardılar.

Taratara, yalçın bir duvar halinde ve bütün heybetiyle yükseliyordu önlerinde. Büyük bir ihtiyatla çıkmaya başladılar. Daracık bir sel yatağı, zirveye kadar tırmanıyordu. On dakikalık bir çabadan sonra, iki gözüpek delikanlı, Taratara'nın doruğuna ulaştılar. Buradan gördükleri şey, maceralarının ilk düğüm noktası oldu. Büyük bir çam ağacının eğik gövdesinde, bakırdan yapılma dev bir çan asılıydı. Bunca zamandır kendilerine korkulu rüyalar gördüren gong sesinin esrarı buydu demek!..

Çevrede kimsecikler yoktu. Acayip bir uğultuyla esen rüzgâr, bu ıssızlığı büsbütün korkunç hale getiriyordu. Biraz daha ilerleyince, daha acayip bir manzarayla karşılaştılar: Beyaz mercandan bir kaidenin üstünde, dev bir kaya blokuna oyulmuş muazzam bir insan büstü duruyordu! Eski Katalonga'lıların Tanrı'sını temsil ediyordu bu.

Jim heyecandan nefes nefese:

— «Bak,» diye haykırdı, «kaidenin dibine bak!»

Dirk başını gösterilen noktaya çevirdi. Kaidenin dibinden, göz alıcı bir ışıltı yansıyordu.

Dirk:

— «Elmaslar!» diye haykırdı. «Elmasları bulduk!»

— «Merhaba!» diye karşılık verdi.

Sonra çılgın gibi bağırmaya başladı:

— «Kurtuldum! Kurtuldum! Beş yıldır buradayım, nihayet kurtuldum! Fakat, siz kimsiniz?

Dirk cevap verdi:

— «Bizler dalgıç gemicileriz. Sanıyorum siz Deniz Yıldızı'nın üçüncü makinisti Sellers'siniz?»

— «Evet, ama, beni nereden tanıyorsunuz?»

— «Preston bize sizden bahsetmişti?»

— «Ya?.. Peki, Preston ne oldu? Kelly, Crane ve ötekiler ne oldu?»

— «Hepsi öldü. Mürettebattan sağ kalan bir tek siz oldunuz.»

— «Hayır, hayır! Sağ kalan bir tek ben değilim! Derhal saklanmalı ve gece bastırmadan burayı terketmelisiniz! Eğer sizi bulursa, hiç acımadan öldürür... Bana gelince, ben, kemiklerim çürüyünceye kadar bu Allahın belâsı adada kalmak zorundayım!»

— «Kimden bahsediyorsunuz?»

— «Peake'den! Birinci kaptan Peake'den! Kendisi burada... Üstelik silâhlı.»

Adayı bütünüyle görebilecek bir hâkim noktaya ulaşmak üzere ilerlemeye devam ettiler. Bir keçiyolu, ufak bir gölcüğe kadar ilerliyordu. Gölcüğün çevresi palmiyelerle çevriliydi. Kıyısında derme çatma bir yerli kulübesi inşa edilmişti. Kulübenin önünde, bir adam, bir taşın üstüne oturmuş, başını ellerinin arasına almıştı. Saçı sakalı birbirine karışmıştı; Üstü başı perişan, ayakları çıplaktı.

Dirk yaklaşarak:

— «Merhaba!» diye seslendi. Adam büyük bir şaşkınlıkla başını kaldırıp yerinden fırlayarak:

— «Canım, ne çıkar? Biz üç kişiyiz, onu haklarız...»

— «Yanılyorsunuz. İhtiyardır, ama, bir kaplan kadar yırtıcı ve kuvvetlidir.

— «Peki, ama, burada ne işiniz var?»

— —«Kaptan Peake bu adanın yerlisidir. Kendisi Taratara'nın son rahibi olduğunu iddia ediyor ve Manakoa adını kullanıyor. Bütün beyazlara son derece düşman. Sırf beyazlardan intikam almak için gemisini batırdı ve elmasları ele geçirdi. Beni de kendisini ele vermemem için esir aldı.»

Dirk kendi kendine, «Bu adam da, Peake de çıldırmışlar» diye düşündü.

Tam bu sırada palmiyelerin içinden dev gibi bir adam belirdi. Belden yukarısı çıplaktı ve saçını, sakalını büyük bir özenle taramıştı. Kemerinde uzun, sivri bir hançer taşıyordu.

Dirk onu görünce:

— «Kaptan Peake!» diye haykırdı. «Olduğunuz yerde kalın!» diye haykırdı. Adam sinirli bir kahkaha atarak olduğu yerde durdu ve «Benim adım Manakoa» dedi. «Taratara'nın son tungası ve Kalatonga ile bütün bu adaların yegâne kralıyım! Sizi şu gördüğünüz bıçakla doğrayacağım!.. Tanrı böyle istiyor!»

Sonra hızla gerisin geriye dönerek palmiyelerin arasında gözden kayboldu. Dirk ve Jim peşinden koştular, fakat yarı yolda oldukları yere mıhlandılar. Gong, yeri göğü sarsan bir gürültüyle vuruyordu. Sesin geldiği yöne koştular. Elmasların bulunduğu yere gelmişlerdi. Dirk hemen gömleğinden bir parça yırtarak, milyonlar değerindeki mücevherleri içine koydu ve beline sardı. İki delikanlı gölün kıyısına geldiler. Kulübenin önünde bir ateş yanıyor ve Sellers boylu boyunca yerde yatıyordu. Zavallı ihtiyar kanlar içindeydi, bıçağı ta kalbinden yemişti!

— «Sellers'i gömelim bari.» dedi Dirk. Jim itiraz etti:

— «Şimdi sırası mı, Dirk? Hemen Peake'yi bulmalıyız.»

Güneş ağır ağır çekiliyordu. Sellers'i bırakarak, tapınağın bulunduğu yere geldiler. Burada gördükleri daha da şaşırtıcı bir manzaraydı. Zira Peake, heykelin kaidesinin dibine sırtüstü serilmişti. Vücudunda en küçük bir hareket belirtisi olmamakla beraber, elinde bıçağını sımsıkı tutuyordu.

Jim, kaptanın üzerine ihtiyatla eğilerek:

— «Ölmüş!» diye söylendi. «İhtiyar olduğu için kalbi dayanamadı...»

Dirk başını salladı:

— «Ne dersin, Jim, herkes yerini buldu galiba!»

Jim aşağı inmek için sabırsızlanıyordu:

— «Bırakalım şimdi bunları, Dirk, arkadaşlarımız merak içindeler.»

— «Haklısın. Bir fikrim var; tungaların yolundan değil de, doğrudan doğruya tepeden iple inelim, ne dersin?»

— «Neden olmasın?»

Jim'in asıl sormak istediği şey başkaydı. Nihayet baklayı ağzından çıkardı:

— «Peki, Dirk, bu elmasları ne yapacağız?»

— «Asıl sahiplerine iade edeceğiz ve içinden kanunî hakkımız olan payı alacağız.

★

Ertesi sabah, Güney Rüzgârı, doğuya, Avustralya'ya doğru tam yolla ilerliyordu.

BİTTİ

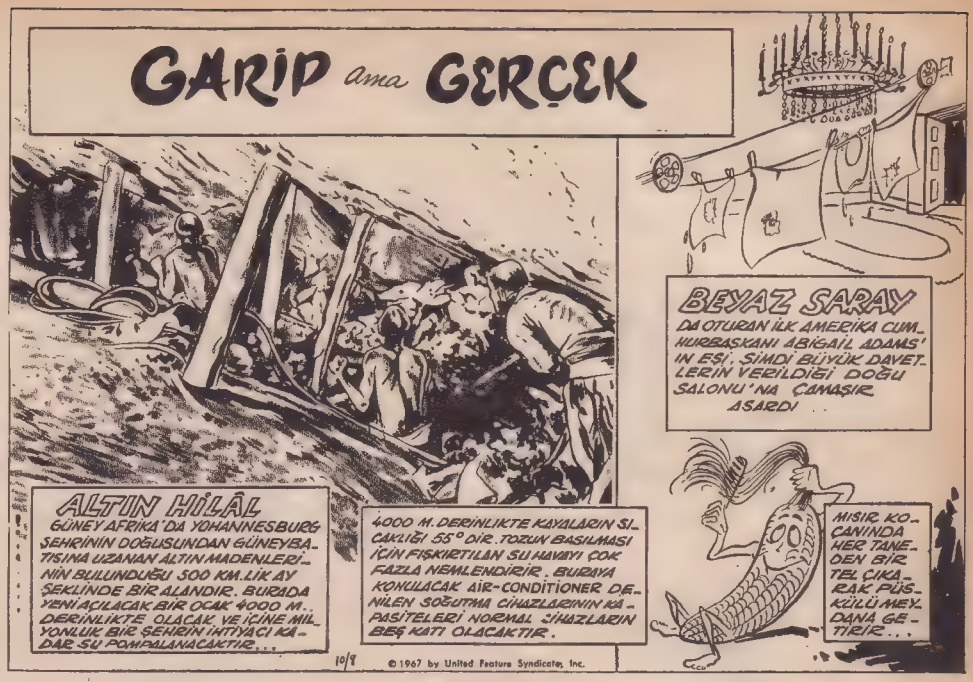

DOĞAN KARDEŞ'İN YENİ SÜREKLİ ROMANI

PORSELEN Denizkızı

HOLLİSTER AİLESİNİ TANITIYORUZ

Beş çocuklu Hollister ailesi göl kenarındaki evlerine taşındıktan sonra başlarına gelmedik macera kalmaz. Amerika'dan ayrılıp ilk defa Avrupa yolculuğuna çıktıkları zaman bile uçakta esrarlı bir olayla karşılaşırlar. Danimarka kıraliçesine ait çok değerli bir porselen biblo çalınır. Bu biblo Kopenhag limanındaki deniz kızı heykelinin büyük bir sanatla yapılmış bir modelidir. Ailece bu hırsızlık olayını aydınlatmaya çalışırlarken daha birçok maceralara atılırlar.

«Porselen Deniz kızı» adlı bu sürekli romanımızda karşılaşacağınız Hollister ailesini size şimdiden tanıtıyoruz.

Ailenin en büyük oğlu olan 12 yaşındaki **PETE** maceralarda çoğu zaman kardeşlerine önderlik eder. İçi pırıl pırıl yanan mavi gözleri, sarı saçları vardır. Pete ve kızkardeşi Pam spora çok düşkündürler.

PAM'ın asıl adı Pamela'dır. 10 yaşında, elâ gözlü, ipek gibi sarı saçlı bir kızdır. Herkesle dost geçinir. Hayvanlara, özellikle köpekleri Zip'e karşı derin bir sevgi besler.

RICKY için «7 yaşındaki gürültü makinası» derler. Kızıl saçları karmakarışık durur. Daima hareket halinde olduğundan bir türlü şişmanlıyamaz. Kalkık burnu çillerle kaplıdır. Çok neşeli bir çocuktur. Kızkardeşi Holly'yi kızdırdığı çok olur.

6 yaşındaki **HOLLY** afacanlıkta Ricky'den geri kalmaz. Örgülü kahverengi saçları, yine kahverengi gözleri vardır.

SUE HOLLİSTER ailenin en küçüğü. dür. Bu yüzden 4 yaşında olmasına rağmen daima bebek gibi sevilir. Onun da saçları koyu renklidir. Ailesinin atıldığı maceraların tadını çıkarmakta kimseden geri kalmaz.

BAYAN HOLLİSTER her şeyin çaresini bulan, düşünceli, iyi huylu bir annedir. **BAY HOLLİSTER** hırdavat, spor eşyaları ve oyuncak satılan bir mağazanın sahibidir. İşi çok da olsa çocuklarıyla oynamaya zaman ayırır. Ailesini heyecanlı maceralara sürüklemekten hoşlanır.

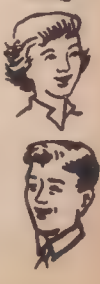

ÖNÜMÜZDEKİ SAYI BAŞLIYORUZ...

52 METHUSELAH GEZEGENİNE GİDEN YILDIRIM KAPTAN ORADA DR. GAR'LA ONUN MİSTİK ADINDAKİ BİR ÂLETİNİ GÖRECEK, KAYBOLAN ÖLDÜRÜCÜ - GÜLDÜRÜCÜ GAZI ARAŞTIRACAKTIR.

YILDIRIM

METHUSELAH GEZEGENİNDE, METHU OTELİNDE DR. GAR'IN TERTİPLEDİĞİ GÖSTERİDEYİZ.

DELİKANLI. HOŞ GELDİNİZ...

HAYRET, DEMEK HEPİNİZ 100 YAŞINDAN YAŞLISINIZ!..

NE ZANNETTİN. YAKINDA 200 YAŞINDAKİLER KULÜBÜ AÇILACAK.

GEORGE TUSKA 6-6

HERBİRİ YÜZ YAŞINDAN YAŞLI OLAN BU İNSANLAR GAYET DİNÇ VE SAĞLAMDILAR...

NASIL BÖYLE GENÇ KALABİLİYORSUNUZ?

HAYATLA İLGİSİNİ KESMEDİKÇE İNSAN İHTİYARLAMIYOR. ŞİMDİ DR. GAR'IN...

"MİSTİK ALETİ" İLE İLGİLENİYORUZ. ONU SANA DA GÖSTERECEĞİZ.

BUNLAR KİM?

DOKTOR'UN ASİSTANLARI PAULA İLE PİKE...

HOŞ GELDİNİZ ARKADAŞLAR!..

İŞTE, DOKTOR GAR!

İSRARINIZ ÜZERİNE MİSTİK ALETİMİZ BUGÜN DE EMRİNİZDEDİR...

KAÇ PARA ALIYOR?

BUNLARI ZEVK İÇİN YAPAR... PARA ALMAZ.

500 YILDIR İLK DEFA ELEKTRONİK BEYİNLERİ BEN TIBBİ ARAŞTIRMALARDA KULLANDIM.

BUGÜN İLK DEFA, MİSTİK'LE BÜTÜN SORULARINIZA CEVAP VERECEĞİM.

GELECEĞİ SÖYLEYEBİLİR MİSİNİZ?

HAYIR, BİZ İLİM ADAMIYIZ, BAYAN FOKS: SİHİR BAZ DEĞİLİZ!

KAPTAN

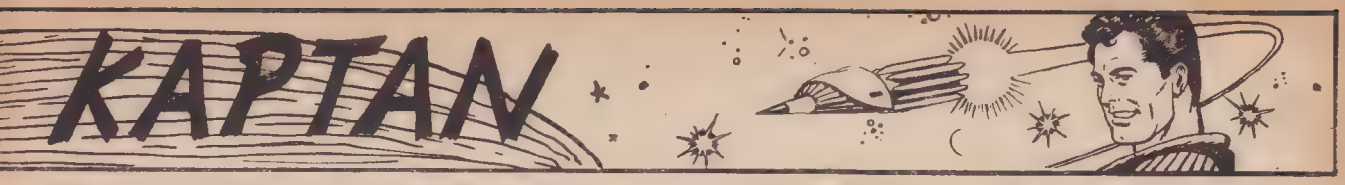

HAZIR MIYIZ, PAULA?
EVET DOKTOR.

İŞTE, MEŞHUR ALET KARŞINIZDA. BU ALET HERKEŞİN SIRRINI BİLİR...

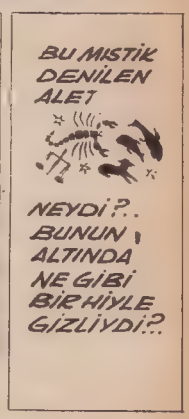
BU MİSTİK DENİLEN ALET
NEYDİ?.. BUNUN ALTINDA NE GİBİ BİR HİYLE GİZLİYDİ??

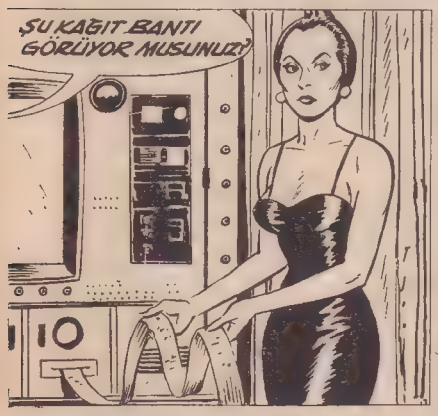
ŞU KAĞIT BANTI GÖRÜYOR MUSUNUZ?

SORULARINIZI ONA YAZIN. CEVAP TELEVİZYON EKRANINDA ÇIKACAKTIR... BAŞLIYALIM...

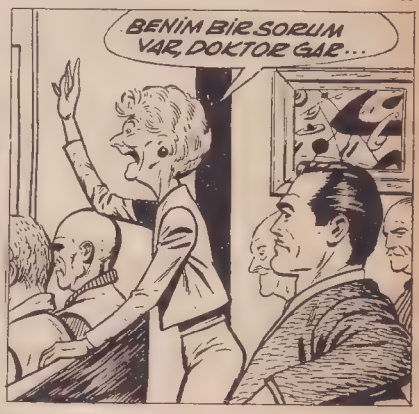
BENİM BİR SORUM VAR, DOKTOR GAE...

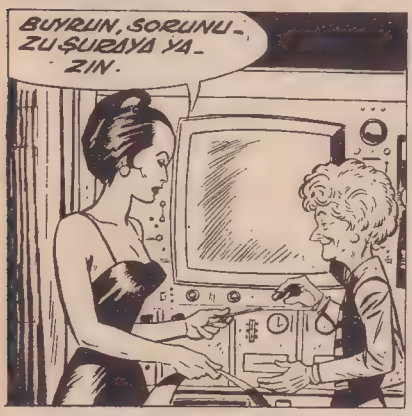
BUYRUN, SORUNUZU ŞURAYA YAZIN.

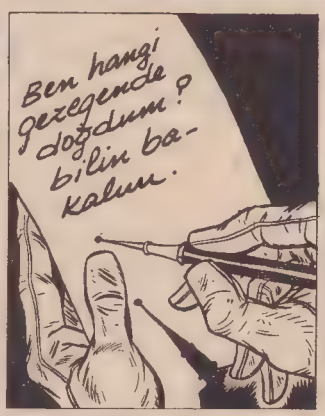
Ben hangi gezegende doğdum? bilin bakalım.

ZOR SORUYDU... BAKALIM BİLECEK Mİ?

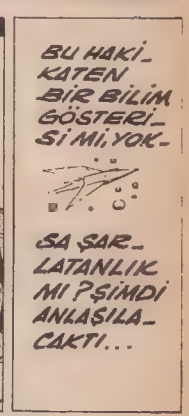
BU HAKİKATEN BİR BİLİM GÖSTERİSİ Mİ, YOKSA ŞARLATANLIK MI? ŞİMDİ ANLAŞILACAKTI...

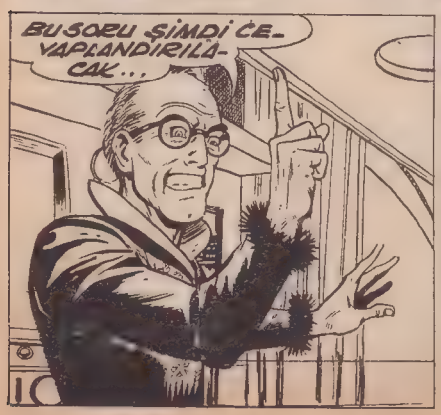
BU SORU ŞİMDİ ÇEVİRİLECEK...

YALNIZ BİRAZ BEKLEYECEKSİNİZ...

DEMEDİM Mİ? ZORDUR DİYE!..
DEVAMI VAR

Bizim Ak Kuzu

Yaman, koyunların bulunduğu ağıla girmiş havlıyordu. Ninem koyunlara hep iyi davranan bu köpeğin o zamana kadar böyle bir şey yaptığını görmemişti.

— «Yaman, Yaman, çık oradan! Koyunlardan ne istiyorsun,» diye bağırdı.

Yaman bunları duydu, ama kıpırdamadı.

Bunun üzerine ninem de ağıla girip Yaman'ın bulunduğu yere yaklaştı. Eğilip Yaman'ın önündeki şeye baktı. Yerde küçücük bir ak kuzu duruyordu. Ninem.

— «Vah, zavallı kuzucuk,» diye söylendi. «Koyunlardan biri ikiz doğurmuş olacak. Öteki yavruya bakmış. Bunu buraya bırakmış. Vah zavallı kuzucuk vah!..»

Ondan sonra Yaman'a döndü.

— «Aferin Yaman,» diyerek onu okşadı. «Sen olmasaydın kuzucuk burada ölüp gidecekti.»

Yavru kuzu o kadar zayıf ve küçüktü ki ayaklarının üstünde duramıyordu. Ninem böyle bir kuzuya bakıp büyütmenin güç olacağını biliyordu, ama uğraşmaya değerdi.

— «Gel bakalım Yaman» dedi. «Kuzuyu eve götürelim.»

— Eve gelince kuzuya genişçe bir sepet buldu. Mutfağın yanındaki kilere koydu. Yaman da sepetin yanına yere yattı.

Ninem bundan sonra kasabaya bir adam gönderip kuzuya biberon aldırdı. Biberon gelince içine süt koydu ve kuzunun ağzına tuttu. Kuzu ağzını açmıyordu. Gözleri de kapalıydı. Ninem:

— «Ah, ağzına bile almıyor,» diyerek üzüldü.

Yaman biberonu kokladı. Sütü severdi. Ayaklarını sepetin kenarına dayayarak diliyle kuzuyu yalamaya başladı.

Biraz sonra kuzu başını kaldırdı. Ağzını birazcık açtı. Ninem hemen biberonun ucunu ağzına soktu. Kuzu ağzını kapadı. Böylece ağzına birkaç damla süt gelmiş oldu. Bunu yuttu. Ninem biberonu biraz oynattı. Kuzu tekrar yutkundu. Ondan sonra bir yudumdan fazla almadı.

O gün saatte bir ninem yavru kuzuya böyle süt verdi. Yalnız kuzu Yaman'ın yalamasıyla uyanıyor ve birkaç yudum süt içiyordu. Gece olunca ninem çalar saati kurup yattı. Yaman ise kendi yemeğini yemek için bile kuzunun başından ayrılmamış, sonunda yemek çanağını getirip oraya koymuşlardı. Gece ninem elinde biberonla kilere girince Yaman çok sevinmişti.

Gecenin daha geç saatlerinde ninemin uykusu o kadar ağırlaşmıştı ki bir kere saati kurmayı unuttu. Yaman gidip yattığı odanın kapısının önünde havladı durdu. Hatta ayağıyla kapıya da vuruyordu.

Ninem onun gürültüsüyle uyandı. Birden kuzu aklına geldi. Işığı yakıp saate baktı. Süt verme zamanı biraz geçmişti. Aceleyle mutfağa gidip şişedeki sütü hafifçe ısıttı. Kuzu da biraz acıkmışa benziyordu.

Kuzu kuvvetlendikçe biberondan daha çok süt içiyor ve karnı doyunca daha uzun zaman süt içmeden duruyordu. Üçüncü günü ayağa kalktı. Ninem biberonla kilere girdiği zaman onu ayakta buldu. Zayıf bacaklarının üstünde titriyor, düşmemeye çalışıyordu. Yaman yanında sevinçle kuyruğunu sallıyordu.

Ertesi günü kuzu kendi kendine sepetten çıkıp yere indi. Yaman yine yanındaydı.

Ninem güneşli bir havada kuzuyu bahçeye çıkardı. Yaman onun başında bekliyor, insan hayvan kimseyi yanına yaklaştırmıyordu. Yalnız Yaman küçük kuzuya sebzelerin içine girmemesini öğretemiyordu bir türlü. Ninem ara sıra pencereden bakınca kuzu ne zaman bir zarar yapacak olsa köpeğin onu kovaladığını görüyordu.

Bir gün kuzu hiç akla gelmiyecek bir şey yaptı. Ninem bahçeye çamaşır asmıştı. Çamaşırlar kuruyunca ipten almış, hepsini bir çamaşır sepetine koymuştu. Sonra dalgınlıkla sepeti evin arkasında mutfak kapısının önünde bırakmıştı. Kuzu ortalıkta dolaşırken sepeti görünce kendi yattığı sepete benzetmiş olacaktı.

Ninem bahçeye çıktığı zaman kuzu sepetteki tertemiz çamaşırların üstünde yatıyordu. Ak tüyleri toz toprak içindeydi. Ninem gülmekten duramadı, mutfağın eşiğine oturdu. Evdekilere sesleniyor:

— «Ah, şu bizim ak kuzu, bakın ne yaptı,» diyordu.

Ninem gülmesi geçince yerinden kalktı. Yaman da bizim gibi merakla bakıyordu. Ninem onu çağırdı. Köpek yürüyünce kuzu da arkasından gitti. Ninem meyva bahçesinin kapısını açtı. Orada diğer kuzularımızdan bazıları oynaşıyor, anneleri de elma ağaçlarının altında yatıyordu. Bizim ak kuzu bir zaman onlara bakakaldı. Bu haliyle yeni okula başlıyan küçük bir çocuğa benziyordu. Çok geçmeden zıplayıp sıçrayarak diğer kuzuların arasına karıştı.

Yaman bir zaman onlara baktı. Bakışlarında bir iş başarmış olmanın mutluluğu vardı. «Bizim kuzu büyüdü artık. Benim de işim bitti» der gibiydi.

Ninemin arkasından eve doğru yürüdü.

EMİN SOYDAN: Erkek Lisesi 3-A, No. 674 - BURSA. **(Her konuyla ilgileniyor.)**

NAZMİ UMAROĞLU: Zafer Mah Şehitler sokak No. 28, Ahmetli - MANİSA. **(17 yaşında, müzikten hoşlanıyor ve okumayı seviyor. Her konuyla ilgileniyor.)**

YAŞAR UYSAL: Zafer Mah. Şehitler sokak No. 34, Ahmetli MANİSA. **(17 yaşında, sporu seviyor. Pul biriktiriyor. Her konuyla ilgileniyor.)**

CÜNEYT SAZLIDERELİ: Atatürk Lisesi sınıf 4-C No. 2474 ANKARA. **(15 yaşında, her konuyla ilgileniyor. Pul ve kartpostal değişmek için mektuplaşmak istiyor.)**

ÖKMEN GÖNENÇ: Yenimahalle, Çocuk Bakım sokak No. 30 ELÂZIĞ. **(13 yaşında ortaokul öğrencisi. Her konuyla ilgileniyor.)**

YONA ÇİHOTA: KFARYONA P. O. B. 1 — ISRAEL. **(17 yaşında lise öğrencisi. Türkçe ve İngilizce biliyor. Türkiyedeki kardeşleriyle pul ve kartpostal değişmek için mektuplaşmak istiyor.)**

TUFAN KÂMİL: Nuru Ziya sokak No. 33 Daire 7, Beyoğlu — İSTANBUL. **(15 yaşında. Tarihe ve müziğe meraklı. Pul değişmek ve İngilizcesini geliştirmek için mektuplaşmak istiyor.)**

METİN OKTAY: Yeni Mah. Hapishane sokak No. 5/A, kat 2, Bucak - BURDUR. **(16 yaşında lise öğrencisi. İngilizce biliyor. Spordan hoşlanıyor. Her konuyla ilgileniyor.)**

YUSUF AYHAN KOÇYİĞİT: Berber Mehmet Kirişcan eliyle, Sanayi Çarşısı Bucak-BURDUR. **(15 yaşında. Her konuyla ilgileniyor.)**

BAHAR DIRMAK: Alan Mah. Serik Cad. No. 85 — ANTALYA. **(14 yaşında. Spordan hoşlanıyor. Resim yapmasını seviyor.)**

ZEHRA GÜNGÖR: Sefa mevkii 2'nci Sefa No. 32 — AYVALIK. **(10 yaşında ilkokul öğrencisi. Batı müziğine meraklı kız kardeşleriyle mektuplaşmak istiyor.)**

MUSTAFA ÖZYÜREK: Suphi Ezel Yolu 18, MAGOSA — KIBRIS. **(17 yaşında lise öğrencisi. Edebiyat ve müziğe meraklı. Anavatandaki kardeşleriyle bu konularda mektuplaşmak istiyor.)**

SELÇUK AFŞAR: Yeni Hal karşısı No. 30, Ereğli - KONYA. **(15 yaşında ortaokul öğrencisi. Sporu ve hafif Batı müziğini seviyor. Kartpostal ve pul koleksiyonu yapıyor.)**

CÜNEYT AKTUNA: Cebeci Cad. Kıranbay Apt. 70/7, Cebeci - ANKARA. **(13 yaşında ortaokul öğrencisi. Şiir yazıyor, gitar çalıyor, Kartpostal ve pul biriktiriyor. İngilizce biliyor.)**

Kağıt ve Eğlence

HAYVANLAR

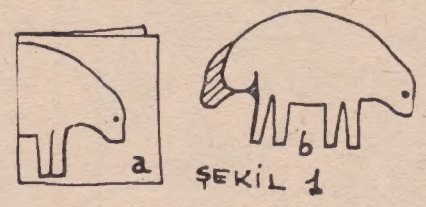

ŞEKİL 1. KOYUN: Kâğıdı yanlamasına ikiye katlayın. Bir yanına (a) şeklini çizip kesin. Kâğıdı açınca iki başlı bir koyun çıkacak. (b) deki taranmış kısımları da kesip atın. Kâğıdın her iki yanına bir göz yapın. Bacakları aradaki yarıklardan iki yana biraz açarsanız koyun düz bir yerde dik durabilir.

ŞEKİL 2. İNEK: Bu da koyun gibi yapılır.

ŞEKİL 3. TAVŞAN: Aynı şekilde yapılır. Bacakların arasını kestikten sonra (c) deki gibi iki yana ayırın ve öne doğru bükün.

ŞEKİL 4. KAZLAR: Uzun bir dikdörtgen kâğıdı (a) daki gibi sekize katlayın. Kaz resmini çizip kesin. Kâğıdı açın. Kazların birini bırakıp birini kesin atın. Sonunda (b) deki gibi çimenlik ve dört kaz kalsın. Çimenlik zikzaklı konulursa kazlar dik duracaktır.

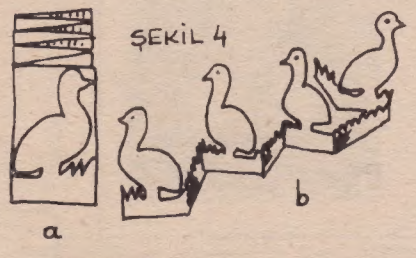

ŞEKİL 5. ÇİFTÇİ AİLESİ: Kâğıdı ikiye katlayın. (a) daki resmi çizin ve kesin. Açtığınız zaman ortaya çıkan iki kadından (b) de gösterildiği gibi soldakinin eteğinin taranmış kısımlarını kesip atın. Bu çiftçi olacaktır. Kalemle yüzünü, kemerini, pantolonunu iyice belirtin. Bacaklarının arasını da makasla kesin. Bir ayağını öne, diğer ayağını hafifçe geriye kıvırın. Böylece çiftçi ile karısı ayakta durabilecektir.

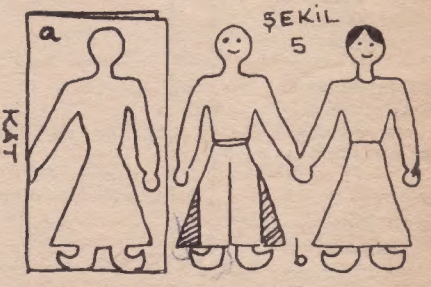

BULMACA

SOLDAN SAĞA: 1) Para dolabı. 3) Dili, kültürü ve ülküsü aynı olan topluluk. 5) Kirli ve yağlı şeyleri temizlemek için kullanılır. 8) Ecdat. 9) Yazmaların kenarına iğne ile örülür. 10) Akdeniz'i Atlas Okyanus'una bağlıyan boğaza ismini veren Arap komutanı. 11) Hayvanların en çalışkanlarından biri. 12) At yavrusu. 14) Eski dilde kesit. 17) Binaları örter. 18) Ağaççıktan küçük dalları çok çatallı bitki.

YUKARIDAN AŞAĞIYA: 1) Bir borç. 2) Eski dilde üye. 3) Çok büyük. 4) Bir fasulye cinsi. 5) Alımla birlikte söylenir. 6) Ünlü Türk denizcilerinden birinin adı. 7) Hiç bir boyutu olmayan işaret. 11) Erişilmek istenen sonuç. 13) Yazma sistemi. 15) Bir hayvan. 16) Krallar giyer.

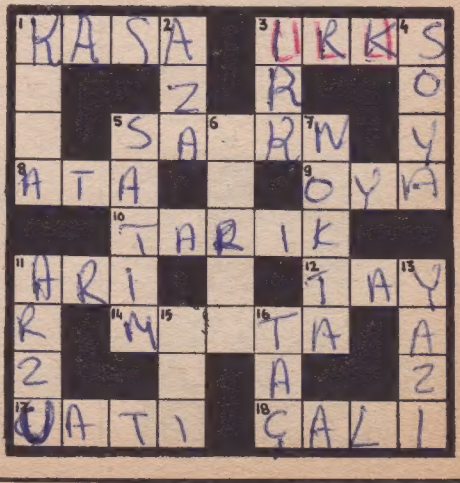

GEÇEN HAFTAKİ BULMACANIN ÇÖZÜLMÜŞ ŞEKLİ

SOLDAN SAĞA: 1) YAZ. 2) DEVE. 3) OL. İSLÂHİYE. 4) ESKİCİ. ELE ALAN. REİS. 5) TEPE. KAMER. AZAMETLİ. 6) MERİH. ALİ. 7) AKİK. AR.

YUKARIDAN AŞAĞIYA: 1) DOST. 2) YELKEN 3) AV. İP. 4) ZEVCE. 5) AMA. 6) EMEK. 7) İLERİ. 8) SERİK. 9) LA. 10) ALA. 11) HAZAR' 12) İNAL. 13) Mİ. 14) ERE. 15) ET. 16) İL. 17) Sİ.

OKUYUCU KÖŞESİ

BOZÜYÜK

Bozüyük'ü tanır mısınız, bilmem;
Tanıtayım onu ben.
Marmara Bölgesi'nin güneydoğusu
Güzel ilçemize
Belde olmuş, doğrusu...
Şipşirin, güzel bir yer,
İki tepenin eteğine uzanmış
Gelinlik bir kız gibi...
Tatlı serin suları
Sanki buz gibi...
Sâkin eser rüzgârı.
Yolun düşerse eğer,
Durup biraz mola ver...
İl'inden daha büyük,
Yurdumun bir incisi,
İlçelerin birincisi
Güzel Bozüyük!

VASFİYE YILMAZ
(Atatürk İlkokulu 4/A öğrencisi, - BOZÜYÜK)

AHMET ÖZKORKMAZ
(Dayı Ahmet Ağa İlkokulu, 4/A öğrencisi GAZİANTEP)

BEN VE AİLEM

Ahmet adım,
On bir yaşım,
Çalışkanım.

Annem, babam,
Dayım, ablam,
Ninem, dedem,
Hepsi canım.

Güler yüzlü,
Doğru sözlü
Bir insanım.

NECDET ŞEN
(Tirebolu Lisesi, Orta Kısım öğrencisi)

MEVSİMLER

Bahar güzel mevsimdir,
Her taraf çayır çimen,
Kuzular hep meleşir,
Papatyalar sevişir.

Yaz hiç aşağı kalmaz,
Denizde yüzer herkes,
Birazcık sıcağı var,
Ona kimse darılmaz.

Güz gelince rüzgâr eser,
Uçuşur hep yapraklar,
Peşinden yağmur yağar,
Islanır hep topraklar.

Kış gelince kar başlar,
Ak pak eder her tarafı,
Çocuklar kayak kayar,
Hepsinin var kızağı...

DENİZ

Ey deniz, güzel deniz!
Biz seni çok severiz.
Hep sana kavuşmak isteriz,
Özlemini dindiremeyiz.

NİLGÜN AYDINKAPTAN
(Ankara, Ulus Kız Ortaokulu 2/A öğrencisi)

ÖĞRETMENİM

Bize bilgi verensin,
Her şeyi öğretensin,
Dersimizi biliriz,
Biz seni hiç üzmeyiz.

LEVENT BAYTÜRK
(Yayla Özel İlkokulu 2/B öğrencisi - ZONGULDAK)

KEDİM

Bir kedim var benim,
Tüyü dökülür yere;
Top koyarsan önüne,
Oynar oynar yorulur,
Yatar mışıl mışıl uyur.

BERNA KARAA
(Sabiha Hanım İlkokulu 2/C öğrencisi)

KAR TANELERİ

Kelebek gibi
Kuş tüyleri
Yağıyor gökten
Sulu sepken

ZEHRA GÜNGÖR
(İstiklâl İlkokulu 3/A öğrencisi - AYVALIK)

Bilmece Bildirmece

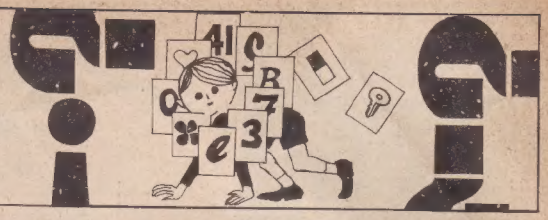

ÇOK ESKİ ZAMANLARDA İÇİNE GİRİLMEZ GİRİLİRSE ÇIKILMAZ BİR LABİRENT VARDI. BURADA BİR CANAVAR YAŞIYORDU. TESEE LABİRENTE GİRDİ, CANAVARI ÖLDÜRDÜ VE PRENSESİN VERDİĞİ SİHİRLİ YUMAKLA ÇIKIŞ YOLUNU BULDU... YUMAĞIN GÖSTERDİĞİ YOL HANGİSİ?

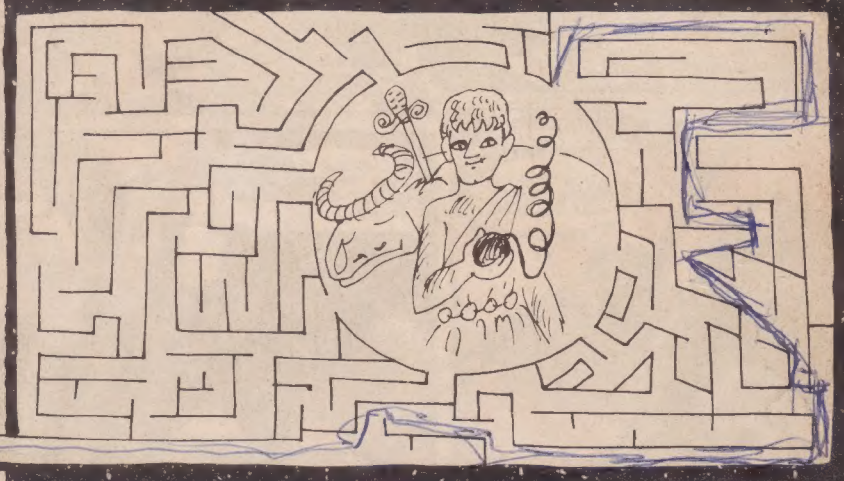

KAÇ TANESİ M HARFİ İLE BAŞLIYOR?

AŞAĞIDAKİ BİLMECEYE RESSAM NUMARA KOYMAYI UNUTMUŞ. 5 KELİMEYİ KARELERE YERLEŞTİRİN.

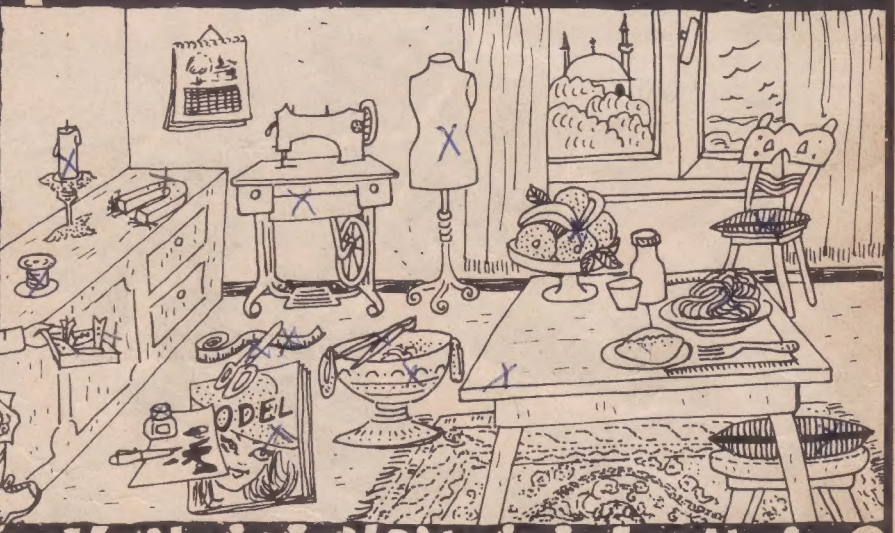

HANGİSİ HANGİSİYLE UTAR?

HEPSİ DE K HARFİ İLE BAŞLIYOR.

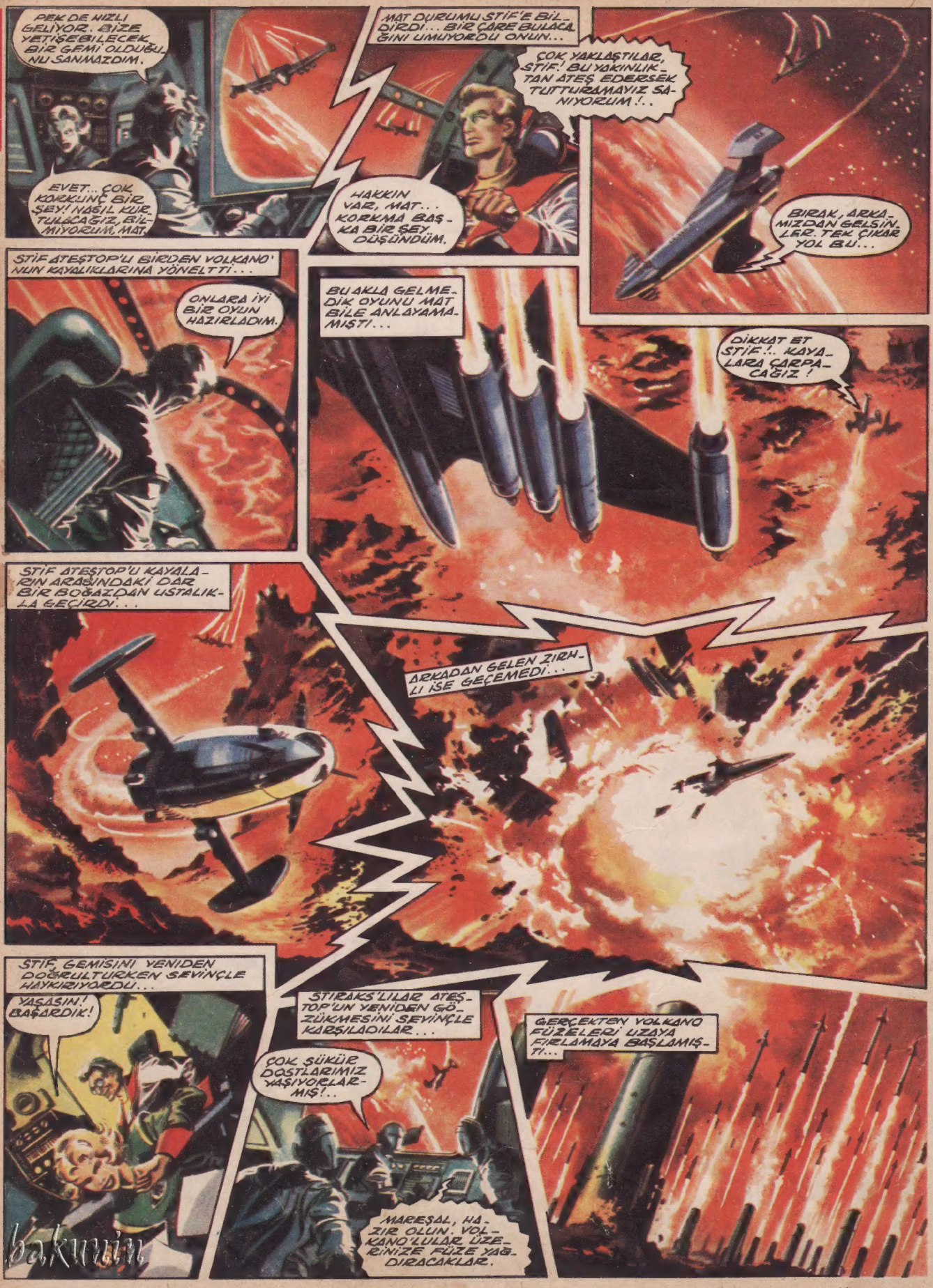
PEK DE HIZLI GELİYOR. BİZE YETİŞEBİLECEK BİR GEMİ OLDUĞUNU SANMAZDIM.
EVET... ÇOK KORKUNÇ BİR ŞEY! NASIL KURTULACAĞIZ, BİLMİYORUM, MAT.
MAT DURUMU STİF'E BİLDİRDİ... BİR ÇARE BULACAĞINI UMUYORDU ONUN...
HAKKIN VAR, MAT... KORKMA BAŞKA BİR ŞEY DÜŞÜNDÜM.
ÇOK YAKLAŞTILAR, STİF! BU YAKINLIKTAN ATEŞ EDERSEK TUTTURAMAYIZ SANIYORUM!..
BIRAK, ARKAMIZDAN GELSİNLER. TEK ÇIKAR YOL BU...
STİF ATEŞTOP'U BİRDEN VOLKANO'NUN KAYALIKLARINA YÖNELTTİ...
ONLARA İYİ BİR OYUN HAZIRLADIM.
BU AKLA GELMEDİK OYUNU MAT BİLE ANLAYAMAMIŞTI...
DİKKAT ET STİF!.. KAYALARA ÇARPACAĞIZ!
STİF ATEŞTOP'U KAYALARIN ARASINDAKİ DAR BİR BOĞAZDAN USTALIKLA GEÇİRDİ...
ARKADAN GELEN ZIRHLI İSE GEÇEMEDİ...
STİF GEMİSİNİ YENİDEN DOĞRULTURKEN SEVİNÇLE HAYKIRIYORDU...
YAŞASIN! BAŞARDIK!
STİRAKS'LILAR ATEŞTOP'UN YENİDEN GÖZÜKMESİNİ SEVİNÇLE KARŞILADILAR...
ÇOK ŞÜKÜR DOSTLARIMIZ YAŞIYORLARMIŞ!..
MAREŞAL, HAZIR OLUN, VOLKANO'LULAR ÜZERİNİZE FÜZE YAĞDIRACAKLAR.
GERÇEKTEN VOLKANO FÜZELERİ UZAYA FIRLAMAYA BAŞLAMIŞTI...
bakunin

(Devamı var)